

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2017 r. – Devin/EUIPO – Haskovo (DEVIN)**(Sprawa T-122/17)**

(2017/C 121/67)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Devin AD (Devin, Bułgaria) (przedstawiciel: B. Van Asbroeck, adwokat)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Haskovo Chamber of Commerce and Industry (Haskovo, Bułgaria)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Właściciel spornego znaku towarowego:* Strona skarżąca*Sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy „DEVIN” – unijny znak towarowy nr 9 408 865*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie unieważnienia*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 grudnia 2016 r. w sprawie R 579/2016-2**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Unieważnień z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie nr 9 559;
- oddalenie w całości lub przynajmniej w części złożonego do Wydziału Unieważnień wniosku o unieważnienie unijnego znaku towarowego „DEVIN” nr 9408865 w odniesieniu do wszystkich wskazanych towarów objętych klasą 32;
- nakazanie EUIPO pokrycia własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z jego art. 7 ust. 1 lit. c);
- W zakresie, w jakim Izba Odwoławcza nie naruszyła art. 7 ust. 1 lit. c), naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2017 r. – Consorzio IB Innovation/Komisja**(Sprawa T-126/17)**

(2017/C 121/68)

Język postępowania: włoski

Strony*Strona skarżąca:* Consorzio IB Innovation (Bentivoglio, Włochy) (przedstawiciele: A. Masutti i P. Manzini, avvocati)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że przyjmując raport audytora, Komisja błędnie zinterpretowała i zastosowała umowę o grant GA CONTAIN i GA ICARGO, w związku ze wszystkimi kwestiami wskazanymi w skardze;

- w konsekwencji stwierdzenie, że strona skarżąca prawidłowo zinterpretowała i zastosowała GA CONTAIN i GA ICARGO;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga wpisuje się w problematykę związaną ze sprawą T-84/17, Consorzio IB Innovation/Komisja. Owa skarga była skierowana przeciwko decyzji Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Badań Naukowych i Innowacji z dnia 30 listopada 2016 r. (ARES 2016 – 6711369), w której ta ostatnia uznała, że IBI jest zobowiązane do zwrotu kwoty 294 925,43 EUR w związku z umową nr 261679-CONTAIN i kwoty 155 482,91 EUR w związku z umową nr 288383-ICARGO, a także do zweryfikowania, czy w związku z szeregiem późniejszych umów występowały systematycznie błędy.

Strona skarżąca podważa dokonaną przez Komisję wykładnię spornych umów.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnej i sprzecznej interpretacji pojęć „beneficjenta” i „strony trzeciej”, naruszającej umowy o grant („Grant Agreement” zwane dalej „GA”) i ogólne warunki („general conditions”, zwane dalej „GC”) zawarte w załącznikach II do GA.
 - Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że konsorcjum nie jest pojedynczym podmiotem, lecz raczej grupą przedsiębiorstw lub „podmiotem zbiorowym”, i że ani w GA, ani w GC zawartych w załączniku II do GA nie ma stwierdzenia, iż przedsiębiorstwo wchodzące w skład konsorcjum jest stroną trzecią w stosunku do beneficjenta GA, jeżeli oba podmioty mają różną osobowość prawną.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez audytora i przez Komisję art. 9 GA CONTAIN i art. 9 GA ICARGO w odniesieniu do prawa mającego zastosowanie do umów oraz zastosowania pozaumownych i prawnie niewiążących zasad.
 - Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że zatwierdzony przez Komisję raport audytora jest oparty na wykładni GA pozbawionej podstawy w tekście umów i w zasadach prawnych mających do nich zastosowanie. Przeciwnie, raport ten jest oparty wyłącznie na „instrukcji obsługi” przygotowanej przez służby Komisji. Dokument ten, opracowany jednostronnie, nie może przeważać nad zasadami uzgodnionymi między stronami.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędnej wykładni i niewłaściwego zastosowania art. II.15.2.c w załącznikach II do GA CONTAIN i ICARGO.
 - Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że system rozliczania kosztów pośrednich dotyczących niektórych konsultantów wewnętrznych IBI korzystających z telepracy nie może być uznany za prawidłowy.
4. Zarzut czwarty dotyczący żądania rewizji umów niebędących przedmiotem audytu, które nie jest oparte na żadnym postanowieniu umowy.
 - Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że nie jest jasne, na mocy której klauzuli umownej GA ICARGO i CONTAIN, w tym również wszystkich załączników do tych umów, Komisja miałaby prawo żądać od IBI dokładnej i szczegółowej weryfikacji wszystkich umów, w których IBI uczestniczyło w ramach Siódmego programu ramowego. W rzeczywistości Komisja, w oparciu o założenie, że błędy stwierdzone przez audytora występują systematycznie, żąda, aby IBI wskazało, czy lista jest kompletna, i w razie potrzeby uzupełniło ją o brakujące projekty, a także aby zbadało, czy takie systematyczne błędy wystąpiły w dotyczących ich raportach finansowych.

Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2017 – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo przeciwko Komisji

(Sprawa T-130/17)

(2017/C 121/69)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: M. Jeżewski, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska